

[Thestrup.]

foreslår, at nyinddelingen, når den er vedtaget, ikke straks sættes i værk, men sættes i værk efterhånden. Der skal mange steder bygges, inden det kan ske, og det er rimeligt at afvente et belejligt tidspunkt at bygge på. Der er tillige hensyn at tage til de dommere, der for tiden sidder i de embeder, der er tale om ændringer i.

Jeg har herefter kun to bemærkninger, jeg gerne vil gøre til spørgsmålet om dommerembeder. Jeg vil for det første bede om, at vi i udvalget nærmere undersøger, om det er en praktisk ordning, at tinglysningsvæsenet for nordre og søndre birk, der nu er samlet to steder, der oven i købet ligger i samme bygning, nu deles ud til 8 forskellige steder, til de 8 embeder, der bliver oprettet. Jeg har ikke selv taget stilling til dette spørgsmål, men jeg kan nok se, at praktiske hensyn til forretningslivet taler for vedblivende at holde det samlet, så jeg skal ligesom det ærede medlem fru Edel Saunte bede om, at vi nærmere undersøger dette spørgsmål i udvalget.

Den anden bemærkning, jeg gerne vil gøre, drejer sig om besættelsen af dommerembederne. Jeg regner med, at man ikke her vil fravige det princip, man tidligere har haft, at underrettsdommerembederne — bortset fra Københavns Byret — normalt besættes med dommerfuldmægtige, idet jeg ved dommerfuldmægtige forstår jurister, der hele deres tid som jurister, eller i hvert tilfælde den væsentligste del af deres tid som jurister, har gjort tjeneste som dommerfuldmægtige. Når jeg går så stærkt ind for dommerfuldmægtige til dommerstillingerne, er det, fordi dommerfuldmægtiguddannelsen er den, der mere end nogen anden embedsmandsuddannelse gør jurister skikket til at beklæde et dommerembede. Dommerfuldmægtige får nemlig ikke blot et godt kendskab til dommerkontorets forretninger og arbejde, men får også gennem deres virksomhed et godt kendskab til befolkningens kår og tænke måde, og dette sidste er for mig noget meget vigtigt. Det er ikke nok, at en dommer er en dygtig jurist, det må også kræves, at han forstår den befolkning, han skal virke imellem. Hvis dette lovforslag bliver gennemført uden altfor store ændringer, bliver der nogle flere dommerembeder, end der er nu.

Men hvis man kommer ind på at besætte dem eller måske endda kun at besætte nogle af dem, f. eks. de nye embeder her omkring København, med jurister hentet andre steder fra end fra domstolene, blot fordi der måske de steder, man henter dem fra, ikke er de fornødne advancementsmuligheder — hvis man f. eks. kommer ind på at lade folk fra centraladministrationen og anklagemyndigheden, der ikke kan avancere indenfor deres eget område, få de ledige dommerembeder — forekommer det mig, at man tilsidesætter et krav, som befolkningen har på at få til dommere personer, der er kendt med og forstår befolkningen, og som er opdraget i domstolenes og ikke centraladministrationens eller anklagemyndighedens tradition.

Jeg vil også henstille, at man, når man nu skal til at normere disse embeder med dommerfuldmægtige, er forsigtig med ikke at normere for mange. For det første skal vi spare, men dernæst skal vi også passe på ikke at få så mange dommerfuldmægtige, at deres advancementsudsigter til dommerembeder bliver for dårlige. Vi har i en række tilfælde fundet ud af at overlade arbejde, der tidligere blev udført af jurister, til kontorpersonale — vi har jo i vore dage udmærket uddannet og dygtigt kontorpersonale, der ikke har juridisk uddannelse — og jeg tror, at man ad den vej kunne nå frem til at have nogle færre dommerfuldmægtige, end man måske ellers havde tænkt sig.

Jeg er ganske klar over, at de nærmere bestemmelser om deling, sammenlægning og arrondering vil give os nogle vanskeligheder, men jeg tror, at en grundig udvalgsbehandling kan klare en hel del af disse spørgsmål. Det er meget vigtigt for os at høre, hvad befolkningen i de sogne, i de egne, der bliver flyttet, selv mener derom.

Jeg kan give min tilslutning til udvidelsen af antallet af dommere i Københavns Byret, og jeg kan slutte mig til det spørgsmål, det ærede medlem fru Edel Saunte stillede den højtærede justitsminister om grunden til, at man er gået ind for den ordning, man er, med hensyn til fordelingen af forretningerne mellem dommerne i Københavns Byret.

Med hensyn til politimesterembederne er jeg enig med den højtærede justitsminister